

Dansen ger livet värde

Katrineholmsrevyns koreograf Cia Ronach lägger ribban högt

Katrineholmsrevyn 2012 gjorde succé, men framgången kom inte av sig själv. Revyns dansgrupp övade minst två dagar i veckan från sommaren och framåt och ännu mer intensivt inför premiären. – Vi är petiga och det är avancerad koreografi så det tar tid, förklarar gruppens ledare Cia Ronach.

Det är mindre än en vecka kvar till premiären av "Så himla mycket bättre" och det råder vad man brukar beskriva som "febril aktivitet" i Tallåsaulan. Samtidigt som arbetet med scenbygget fortskrider gör ensemblen i Katrineholmsrevyn genomgångar av årets föreställnings båda akter.

Nu ska det hårda arbete som pågått hela hösten testas och finjusteras för att katrineholmarna ska kunna ta del av ännu en lokal storproduktion. Både på scenen och ute i korridoren provas danssteg – och det inte bara av dansarna. I år kommer dansen nämligen att ingå som en typ av levande tablå i fler nummer än någonsin.

Cia Ronach är revyns koreograf sedan många år och är när Katrineholms Tidning hälsar på just i färd med att coacha den dansvane Jeff Lindström och de något mer orutinerade Niklas Johansson och Rasmus Broström.

– De ger sig verkligen på det, för den som inte dansat tidigare kan bara det att gå över scenen eller knäppa med fingrarna vara nog så svårt, förklarar Cia.

Men det är inte bara delar av den övriga revyensemblen som ger sig på dans av varierad svårighetsgrad. Dansarna – som i år är hela åtta stycken – är också med i flera av de andra numren. Cia Ronach själv, som under 2011 även ingått i och skött koreografin åt tv-kören Team Gabriel, är bland annat med i en sketch som kärleksfullt driver med just Gabriel Forss och andra lokala kändisars framfart.

– Vi var tvungna att driva med det. Själv hann jag knappt andas mellan det att förra revyn slutade och "Körslaget" började, minns Cia när hon ser tillbaka på ett hektiskt fjolår.

Ändå skulle hon vilja lägga ännu mer tid på arbetet med att utveckla revyn.

– Jag skulle vilja koreografera orkestern också och jag tror att jag skulle kunna göra koreografin ännu mer detaljerad om jag inte var med på scenen själv – men jag kan inte låta bli. Jag har alltid älskat att dansa och det är ännu roligare inför publik. Den ådran har funnits i mig ända sedan de årliga uppvisningarna med gymnastikföreningen när jag var liten. Att få uppleva den där elektriciteten på scenen. När jag fyllde 40 kom de existentiella frågorna om vad som gör livet värt att leva upp – och dit hör dansen. Nu är det för sent att utbilda sig till professionell dansare, men det har gått upp för mig att jag har talang nog för att kunna klara det om jag hade gett mig den på det för 20 år sedan. Jag ångrar inget, men jag tänker suga ut det jag kan av dansen nu. Visst lägger jag många timmar i veckan på den, men det mår jag bra av också.

Som alla andra i Katrineholmsrevyn har Cia Ronach fullt upp vid sidan av revyarbetet med familj och jobb, i Cias fall den frisersalong hon driver. Ändå har hon och de övriga höga ambitioner med revyn.

– Jag tror inte att många tänker på hur stor produktion det här är. Vi lägger ribban högt, men vi är ju ändå amatörer. Tittar man tillbaka bara 15 år så kanske revyn tävlade med "NileCity" på tv om uppmärksamheten. Nu är vi så bortskämda med att nästan alla har tillgång till så gott som alla stora föreställningar via internet och tv-kanaler.

Cia Ronach har varit med i Katrineholmsrevyn i stort sett varje år sedan 1993.

– Jag testade och blev helt såld.

Hon tog snart nog över koreografin och i år har hon hela åtta dansare att jobba med.

– Det är mycket tid att lägga och efter fjolåret var det några av de fyra som var med då som inte visste om de kunde lägga den tiden så i år sökte vi nya dansare.

– Att vi är så många gör att man kan jobba mer med formationer, men det blir också trångt på scenen och man får anpassa sig.

En viktig del för Cia som koreograf är också att se till att alla dansare får möjlighet att ta plats och verkligen synas.

– Vi är alla exhibitionister och det har krävts mycket arbete, men nu ser vi styrkan

i att vara så många och är stolta över vad vi åstadkommit.

Dansarna började repetera redan i augusti.

– Dansen måste övas in och det tar tid. Vi är petiga och det är ganska avancerad koreografi, men alla tar sitt ansvar och gör det de behöver göra.

Samtidigt framhåller Cia återigen hur roligt de har tillsammans, och hur revygänget fungerar som en extrafamilj.

De rena dansnumren i revyn menar hon är tänkta att vara så olika varandra som möjligt, och hon tycker sig ha haft ett bra inspirationsår.

– Jag har varit inspirerad och kreativ hela året. Det har kommit till mig. För att dansnummer ska bli riktigt bra måste de vara gjorda med känsla, att man känner att "nu har jag det". Jag har bland annat fördjupat mig i dansgruppen Bounce. De var ju väldigt breda och sysslade med många olika stilar. Jag har också tittat tillbaka på jazzdans som jag började med en gång i tiden på TBV i Vingåker. Det är en blandning av gammalt och nytt.

"Så himla mycket bättre" som helhet hoppas hon ska kunna locka fram flera olika känslor hos publiken.

– Som varje år hoppas jag på gapflabb, men inte rakt igenom. Det finns allvar och vemod också. Skrätt och gråt och att man verkligen får njuta av bra skådespeleri, sång, musik och dans. Att man ska kunna lyssna med ögonen också.

Katrineholmsrevyn 2012 "Så himla mycket bättre" spelades i Tallåsaulan och gavs totalt sex gånger. Det var oftast utsålt.

Urban Århammar

Ensemble. Förutom Cia Ronach så bestod Katrineholmsrevyns dansgrupp 2012 av Sabina Bjurhem, Emma Blomberg, Linda Boman, Maria Brantö, Eva-Carin Hultén, Ulrika Lindfors och Malin Olovsson. Orkestern utgjordes av Thomas Ronach, Rasmus Eriksson, Anders Jansson och Peter Johansson. Dessutom ingick Lena Andersson, Rasmus Broström, Cissie Brunosson, Hanna Eriksson, Niklas Johansson, Jeff Lindström och Linda Räsberg i ensemblen.

Bilder: Urban Århammar

